

Haberler > Yazarlar > Ayşe ARMAN > Gözaltındayken hayatımda ilk kez ağzım kurudu

Ayşe Arman

Gözaltındayken hayatımda ilk kez ağzım kurudu

9 Kasım 2017

Yazdır Yazı Tipi

Serdar Kuzuloğlu 23 yıllık gazeteci. 1 Kasım'da apar topar gözaltına alındı. Dün gözaltı sürecinde yaşadıklarını anlatmaya başladı, bugün de devam ediyor...

- "Sizi götürüyoruz!" dedikleri anda ne hissettin?

Bir sürü şey. Önce gayet insani bir tepkiyle, nereye götürüldüğünü ve ne kadar kalacağını merak ediyorsun. Memurlar soruşturmanın İzmir Cumhuriyet Savcılığı tarafından yürütüldüğünü, önce semtimizin bağlı olduğu Harbiye Karakolu'na, sonra sağlık muayenesi için Şişli Etfal Hastanesi'ne, ardından Aksaray'daki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne ve son olarak da sorgu için İzmir'e götürüleceğimi anlattı. Bunun en az 6 gün süreceğini söylediler!

- Çok fena...

Evet, fena. Sonrası, sorgulama sırasının gelmesi ve savcının değerlendirmesine bağlı gelişecekti.

Belki bir önceki hayatımda ilk defa karabulduğum bir olay aldığım için ne yapacağımı nasıl tepki

Belirsiz bir süreç. Hayatımda ilk defa karşılaştığım bir olay olduğu için ne yapacağımı, nasıl tepki vereceğimi bilemedim. Fakat bugün hatırlayınca, bana çok garip gelen bir detayı fark ettim...

- Nedir o?

Mesela çocuklarımdan uzak kalacağım günlerin sıkıntısı yerine, onların okul taksitlerini nasıl ödeyeceğim aklıma geldi. Hayatımın nasıl devam edeceğini değil, iptal olacak konuşmalarımı, toplantılarımı düşündüm. Benim çok sistemli işleyen, aylar öncesinden neredeyse her günü, saati belirlenmiş bir düzenim var. Bu olay, “Hayat sen planlar yaparken başına gelenlerdir” sözünün kafama iyice çakılmasını sağladı.

OHAL'DE AVUKATLARDAN FAYDALANMA İHTİMALİ YOK DENECEK KADAR AZ

- İlk kime haber vermek istedin?

Refleks olarak avukatlarımı aradım. Hoş, onlar da aslında avukatlarım değil, arkadaşlarımdı. Kaderde avukatlık hizmeti almak da varmış. OHAL kapsamındaki gözaltılarda avukatınızdan faydalanma ihtimali yok denecek kadar az. Yine de haberdar olmaları bile aklımın bir kenarında bana güven verdi. Mantiğimin kararı buydu. Kalbimse bunu dünyaya haber vermek istedi. Telefonuma el konulmadan önce Twitter'a yazdığım mesajın sebebi de buydu. Ama “Görün, duyun a dostlar!” kafasında değil asla. “Beni bu olaylarla kim, nasıl ilişkilendirmiş olabilir? Nasıl!” tarzı bir şaşkınlıktı daha çok. Sonra hem yanlış anlaşılma hem de polisleri zor durumda bırakma ihtimalinin endişesiyle sildim.

- “Yanıma şunu alayım” dediğin neydi?

Gözaltına yönelik aklıma gelen tek şey, ayakkabılarımın bağcığını ve kemerimi çıkaracakları oldu. Bağciksız bir ayakkabım ne yazık ki yoktu. Belimde kemersiz durabilen bir pantolon bulmayı başardım. Kilo almanın faydaları da yok değilmiş! Sonra karşıımızdaki polislerin bu konuda daha tecrübeli olacakları aklımıza geldi ve onlara sorduk. Cüzdanı bırakıp sadece bir miktar nakit para, birkaç iç çamaşırı ve çorap almamı tavsiye ettiler. Nezarethanede çantamı emanete bırakırken eşimin içine ‘kuru şampuan’ tarzı bohem katkılar da sağladığını görüp gülümsedim. Su almayı unutmuşum gerçi, epey sıkıntısını çektim...

- Gerçeğin ortaya çıkacağına ve serbest kalacağına inancın ne kadardı?

Valla, evden dışarı adımımı attığım saniyeden itibaren ne olacağına, neler yaşanacağına dair en ufak bir fikrim bile yoktu! Avukatlarım ve ailem dahil kimseyle görüştürülmediğim için dışarıda neler oluyor hiçbir bilgiye sahip değildim. Serbest bırakılmayı geçtim, savcının karşısına dahi ne zaman çıkacağımı kestiremiyordum. Kimsenin zerre kadar umurunda olmadığıma adım gibi emindim ve neden başıma bunların geldiğini anlamaya çalışıyordum.

EVET, HERKESİN BAŞINA GELEBİLİR!

- Gerçekten herkesin başına gelebilir mi? Ne diyorsun?

Eğer kastettiğin böyle bir iddiayla gözaltına alınmaksa, cevabım kesinlikle ‘evet’! Anladığım kadarıyla, bunun için birisinin ifadesinde senin adını herhangi bir vesileyle geçirmiş olması bile yeterli. Ama sonrasında vasananlar adına herkesin farklı bir cevabı olacaktır elbette. Ben kendi adıma, halimi

anlayan insanlara denk geldim diyeyim...

HAKSIZLIKLA BAŞ EDERSİN AMA ÇARESİZLİK ÇOK BAŞKA

- Bir haksızlık olduğunu biliyorsun ama çaresizsin... Nasıl bir duygu bu?

Hayatım boyunca çok haksızlığa uğradım! Erken yaşlarda bununla mücadele etmemeyi öğrendim. Haklıyken haksız duruma düşüyorsan, beklemek yeterli. Üstünden zamanla akıp gidiyor. Fakat bu durum 'çerez tabağındaki bütün antepfıstıklarının da Serdar yedi' türünden bir haksızlık değildi! Hayatımı sadece ismim ve aklımla kazanıyorum ben. Dükkânım, ofisim, pazarladığım bir malım, ürünüm, markam, yardımcım, asistanım, ekibim falan yok. Sadece aklımdaki fikirler ve bunun vitrini olan ismim var. Ve bu olay, elinde hayatını devam ettirebileceğin bu tek varlığı yerle bir etmeye yeterli türden! Dahası, bu iddiayı öğrendiğin anda, senin adına bir şeylerin çoktan söylendiğini, dinlendiğini, düşünüldüğünü ve kararların verildiğini fark ediyorsun. Dahası, bununla ilgili derdini anlatacak kişiye ulaşman o an mümkün değil. Karşında sadece emri yerine getirmek için gelen memurlar var. Dahası muhatabına ulaşman, derdini anlatman ne kadar sürecek belirsiz. Hayatımda ilk kez 'ağzım kurudu'! Bu hissi tatmamıştım mesela. Özetle, haksızlıkla baş etmek mümkün. Bu gücü kendimde bulabilirdim. Ama çaresizlik çok başka bir şeymiş!

GENETİĞİME AYKIRI!

- Serdar, senin FETÖ'den içeri alınman ne kadar absürd?

Benim din bağlantılı ya da değil, birisine bağlı olmam, onu fikri bağlamda dahi lider, önder bellemem genetiğime aykırı! Evrenin kolektif bir akıl ve bilinç formu olduğuna, herkesin herkesten alacağı, öğreneceği iyi ve kötü şeyler olacağına inanıyorum. Topluluklara ait olma ihtiyacının kendini birey olarak yetersiz hissedenlere has olduğunu düşünüyorum. Doğrudur-yanlıştır ayrı mesele. Yıllarımı kendi kendine yeten bir birey haline gelmek için çabalayarak heba ettim. Sırf bu açıdan bile, bir cemaate sempati duymak, destek vermekle suçlanmak benim için büyük bir aşağılama!

HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM TARZINDA BİR DENSİZLİK YAPMAK İSTEMEM AMA...

Göz altına alınmadan önceyle, sonrası arasında, içeride tutuklu olanlarla ilgili görüşlerin ne kadar değişti?

-Benim bir ofisim yok. Evimizdeki 15 metrekarelik bir odayı kendime çalışma odası olarak ayırdım ve hayatım o alanda geçiyor. Bazen içimden, "Demek hapse düşsem hiç sıkılmam" derdim. Öyle değilmiş meğer! Hepi topu 1 gün süren bir olay ardından "hasretinden prangalar eskittim" tarzında densizlik yapmaktan korkarım. Fakat sonrasında anladım ki, özgürlüğünden mahrum kaldığın 5 dakika bile tahammül edilir bir şey değil. Buna lütfen inanın. Allah, kimseyi o duruma düşürmesin! Bilmediğiniz bir süre boyunca parmaklıklar arkasında olmak insanın yüreğini daraltıyor. 10 gün de olabilir 10 yıl da. Şu an içeride yatanların ne kadarı haklı ne kadarı haksız bilmiyorum. Ama herkes şunu bilsin ki, haksız yere içeri girmek diye bir ihtimal var ve derdinizi anlatmak bazen seneler

alabiliyor. Ve o süre boyunca avukatıyla bile doğru dürüst görüşme imkanı olmayan o insanlar kendilerini ifade edemiyor, savunamıyor...

GERÇEK DOSTUNU BÖYLE ZAMANDA TANIYORSUN

Peki sana "Pardon!" dediler mi?

-Hayır! Çünkü dahil olduğum soruşturma hala sürüyor. Davası bile başlamış değil henüz! Öte yandan devletlerin, özür dileme alışkanlığına sahip olmadığını bilerek büyüdüm. Böyle bir beklentim de yok. Ama bu olay boyunca sosyal ve geleneksel medyada, internet sözlüklerinde, bloglarda, bana doğrudan yolladıkları mesajlarda şaşkınlıklarını ifade eden ve desteğini esirgemeyenlere gerçekten çok teşekkür ediyorum. Normal gününde herkes çevrende, yanında ama insan gerçek dostunu, sevenini böyle zamanlarda tanıyor. En ummadığım kişiler dahi, "Bu kadar da olmaz, yapmayın!" şeklinde yakınmış. 23 senelik gazetecilik hayatımda, insanlara faydalı olacak, hayatlarını değiştirecek, fırsat sunacak şeyleri arayıp, bulup, aktarmak için çabaladım. Bunun uğruna kendimden, ailemden zaman çaldım. Bu talihsiz olay sayesinde anladım ki, hiçbiri boşa değilmiş. Her şerde aranacak bir hayır varsa, bundan öte bir şey çıkamaz diye düşünüyorum...

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#) [Twitter](#) [RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş